

Studiecirkel kring teoretisk litteratur om handledning

[En interaktiv guide kring gruppens arbete](#)



Produkt

Deltagare

Verk

TACK!

Produkt

Tillbaka till
menyn



En lista med

- Vad vi läst?
- Vem har läst?
- Var hittar man verket?
- Vad tyckte vi?
- Rekommederar vi verket?

Gå till filen

Tillbaka till
menyn

Deltagare i gruppen

Satu Blomberg
Ann-Louise Holmgren
Anna-Lena Keski-Nisula
Pia Lustig
Anne Salovaara
Kristina Skjäl
Emma Strömbäck
Renata Svendlin
Jockum von Wright



VERK

[Tillbaka till
menyn](#)

Hvordan kan
veiledningssam-
taler åpne for
kritisk
tenkning?

Ohjaustyön
opas

Reflekterande
processer.
Samtal och
samtal om
samtalen.

Fostering
theory-
practice
reflection in
teaching
practicums

Opettajuuteen
ohjaaminen

Learning on the
Job: A Situated
Account of
Teacher Learning
in High School
Mathematics
Departments

Perspektiver på
en
veiledningspraksi
s med drastiske
og paradoksale
trekk

Hvordan kan veiledningssamtaler åpne for kritisk tenkning?

Verket handler om handledningssamtal av ämneslärarstuderande och nyligen utexaminerade. Några intressanta påståenden finns men inte många praktiska tips. Upprepar sig väldigt och det går inte att dra några slutsatser från de samtal som förts.

**Tillbaka till
VERK**

Fostering theory-practice reflection in teaching practicums

Skribenterna beskriver hur informationen och planeringen av praktikperiod genomförs. De diskuterar alternativ i att tematisera praktikperioder och möjligheten att införa en gemensam planeringsträff, mellan klasslärarstuderanden, handledande lärare och handledande universitetslärare. Analysen baseras på data från studerandens portfolio. Visar på ett sätt att forska i praktikperiodens genomförande.

**Tillbaka till
VERK**

Ohjaustyön opas

Kirjassa tulee useaan otteeseen esille ohjaajan metapuheen tärkeys. Ohjauksen alussa on määriteltävä ääneen usein vain implisiittisesti olemassaolevat tavoitteet. Metapuheen merkitystä korostetaan: kun ohjaaja selostaa ja perustelee mitä on tekemässä ja mihin suuntaan edetään, tilanne selkiytyy kaikille osapuolille. Ohjattavien tunnetilojen ns. normalisointia ("tuo on normaalia") tai sanoittamista pidetään kirjassa tärkeänä. Kirjoittaja jakaa eri ohjauskäytännöt kolmeen ryhmään (kannatteleva orientaatio, tutkiva orientaatio ja ongelmanratkaisuorientaatio) joiden kautta ohjaamista tarkastelee. Usein havainnot ovat kuitenkin melko itsestäänselviä.

**Tillbaka till
VERK**

Reflekterande processer. Samtal och samtal om samtalen

Författaren är professor i socialpsykiatri och de samtal som beskrivs i boken har i stor grad ägt rum i en terapeutisk kontext. Det finns många guldkorn att hitta och jag rekommenderar i synnerhet kapitel fyra som behandlar uppbyggnaden och inledningen av ett samtal, "Hur vill du att vi ska använda detta möte?" eller, "Vilken fråga eller vilka frågor vill du diskutera under detta möte?". Skribenten talar om vikten av att ställa de lagom ovanliga frågorna. För vanliga eller alltför ovanliga frågor skapar inte nya öppningar i samtalet.

**Tillbaka till
VERK**

Opettajuuteen ohjaaminen

Kirjassa paljon mielenkiintoisia ajatuksia, joista tässä muutamia:

- opettajan tehtävä on myös opettaa arvoja ja mikä on eettisesti oikein (eli ei vain ainesisältöjä). Tämä on mielestäni tärkeää, sillä tunnen esimerkiksi opettajia, joilla hyvinkin rasistisia mielipiteitä ja opettajia, joiden mielestä opettajan tehtävä on vain kuunnella oppilaita.
- Opettajan saattaa olla vaikea säilyttää "autonomiansa" monien ulkopuolisten tahojen vaatimusten ristitulella (esimerkiksi yritysmaailman vaatimukset). On iolestäni erittäin totta; vaikeaa on opettaa niin että kaikkia miellyttää.
- Opetusharjoittelijat kokevat usein "yhteisöllisyyden puutetta" harjoituskouluissa. Tämä on varmasti totta ja harmittavaa. Itse suoritin opetusharjoitteluni tavallisissa kouluissa ja oli ihanaa kun meidät otettiin vastaan todella hyvin ja tunsimme kuuluvamme työyhteisöön (lähes) tasavertaisina jäseninä. Ei ollut omia työ- ja kahvihuoneita jne. Se oli heti opettamisen jälkeen parasta!
- Positiivinen ja kannustava palaute kasvattaa harjoittelijan psykologista pääomaa (esim. toivoa ja optimismia). Kyllä! Jos kaikki palaute on negatiivista, tulee todella toivoton olo. Tämä pitää itsekin muistaa oppilaiden kanssa!

**Tillbaka till
VERK**

Learning on the Job: A Situated Account of Teacher Learning in High School Mathematics Departments

De flesta skolreformer genomförs i praktiken av lärare som utbildats före reformen och som förväntas förändra sin praktik som en del av genomförandet av reformen. Författaren analyserar likheter och skillnader i hur utvecklingsarbete inom matematikämnet i praktiken förverkligats i två gymnasieskolor i norra California. I den ena skolan handlar det om helhetsutveckling i skolan med fokus på relationen lärare-elev och i den andra om utvecklingsarbete uttryckligen inom matematikämnet med fokus på interaktionen i klassrummet. Författaren observerade pedagogiska diskussioner mellan lärare och konstaterade att förändringsarbetet lättare sas när ända fram då lärarna via sin ämnesgemenskap kan diskutera klassrumssituationer och elevernas lärande.

**Tillbaka till
VERK**

Perspektiver på en veiledningspraksis med drastiske og paradoksale trekk

Artikelförfattaren undersöker hur man kan förstå drastiska och paradoxala element i den praktiska handledningen. Oro, obehag och destabilisering kan vara nödvändiga element i en kreativ lärprocess, menar Schoien. Hon skriver att forskningen visar att en allt för snäll och emotionellt stöttande handledning inte är existentiellt utmanande och leder därför inte till någon utveckling av praxis. Handlings- och reflektionsmodellen (Lauvås & Handal, 2000) har varit den dominerande modellen för handledning och baserar sig främst på att man ska sätta ord på det man gör i klassen genom att reflektera och samtala. Schoien menar att det är ett problem eftersom den kunskapsform som man vägleder i också är en praktisk, kroppslig och därför tyst kunskap. Det är enligt henne svårt att formulera en bruksanvisning för lärare. Hon talar istället om betydelsen av "reflection-in-action". Hon beskriver zen-vägledningen som baserad på paradoxer. Den första är att den som lär sig något ska kunna behärska helheten, måste den satsa och träna delfärdigheter. Den andra paradoxen är att vägen till självständighet kräver att man accepterar en auktoritet, och den tredje är att de bästa förutsättningarna för kreativitet är disciplin och struktur. Den som handleds övar upp sig i att kunna ta emot andras uppmärksamhet, reflektion och värdering.

**Tillbaka till
VERK**

TACK!

Tack för att du tagit dig tid att bekanta dig med vad vi gjort. Vi hoppas att vårt arbete kan ge dig något matnyttigt.

